

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. julija 1889.

Leto XIX.

Po viharji.

Rjul vihar je siloviti,
Plôha lila je strašna,
Vrt hotela poplaviti,
Vse pobiti nam na tla.

Zdaj pa spet nebó se svéti,
Vode stekajo se v kraj,
Solnce jelo nas je gréti
Vse se zopet dviga zdaj.

Kaplja le z dreves deževna
Pade ktera tam in tù;
Kaplja taka je pohlevna
Prejšnega spomin strahù.

Oj prijatelj, kadar míne
Prvi vdar, najhujši vdar,
Zmanjšajo se bolečine,
Upanja zasije žar.

Solza redko le še kane,
A kot biser se blestí;
Célijo se bridke rane
In zginjévajo skrbí.

Fr. Krek.

